

31998L0058

8.8.1998

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 221/23

DIREKTIVA SVETA 98/58/ES**z dne 20. julija 1998****o zaščiti rejnih živali**

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 43 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker so vse države članice ratificirale Evropsko konvencijo za zaščito rejnih živali (v nadaljnjem besedilu „Konvencija“); ker je Skupnost to Konvencijo potrdila s Sklepom 78/923/EGS ⁽⁴⁾ in deponirala svojo listino o odobritvi;

ker mora Skupnost kot pogodbenica udeležiti načela iz Konvencije;

ker ta načela med drugim zagotavljajo, da glede na pridobljene izkušnje in znanstvena dognanja nastanitev, krmljenje, napajanje in oskrba živali ustrezajo fiziološkim in etološkim potrebam živali;

ker je prav tako potrebno, da Skupnost nadalje poskrbi za enotno uporabo Konvencije in iz nje izhajajočih priporočil ter predvidi posebna pravila za uporabo te direktive;

ker je Evropski parlament v svoji resoluciji z dne 20. februarja 1987 o politiki dobrega počutja živali ⁽⁵⁾ pozval Komisijo, naj poda predloge za pravila Skupnosti, ki zadevajo splošne vidike reje živine;

ker Deklaracija št. 24, priložena k Sklepni listini Pogodbe o Evropski uniji, poziva evropske institucije in države članice, naj pri pripravi in izvajanju zakonodaje Skupnosti in zlasti skupne kmetijske politike v celoti upoštevajo zahteve po dobrem počutju živali;

ker razlike, ki lahko izkrivijo pogoje konkurence, vplivajo na nemoteno delovanje ureditve trga za živali;

ker je zato treba določiti skupne minimalne pogoje za zaščito živali v vzrejne namene, da se zagotovi racionalni razvoj proizvodnje in omogoči lažje delovanje ureditve trga za živali; ker je zato primerno, da se upoštevajo določbe o dobrem počutju živali, ki so že določene v predpisih Skupnosti;

ker bi bilo treba upoštevati primerjalno študijo določb o dobrem počutju živali v Skupnosti in v nekaterih državah nečlanicah skupaj z oceno te študije, da bi se določila narava prihodnjih pobud Skupnosti, katerih cilj je odpraviti izkrivljanje konkurence,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Ta direktiva določa minimalne pogoje za zaščito rejnih živali.

2. Ta direktiva ne velja za:

- (a) prosto živeče živali v naravi;
- (b) živali na tekmovanjih, razstavah, kulturnih ali športnih prireditvah ali dejavnostih;
- (c) poskusne ali laboratorijske živali;
- (d) katere koli nevretenčarje.

3. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v posebne predpise Skupnosti, določene drugje, in zlasti v Direktive 88/166/EGS ⁽⁶⁾, 91/629/EGS ⁽⁷⁾ in 91/630/EGS ⁽⁸⁾, ki se še naprej uporabljajo.

Člen 2

V tej direktivi naslednji izrazi pomenijo:

1. „žival“: vsaka žival (vključno z ribami, plazilci ali dvoživkami), ki se redi za proizvodnjo hrane, volne, kože, krzna ali za druge kmetijske namene;

⁽¹⁾ UL C 156, 23.6.1992, str. 11.

⁽²⁾ UL C 337, 21.12.1992, str. 225.

⁽³⁾ UL C 332, 16.12.1992, str. 22.

⁽⁴⁾ UL L 323, 17.11.1978, str. 12.

⁽⁵⁾ UL C 76, 23.3.1987, str. 185.

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta 88/166/EGS z dne 7. marca 1988 v skladu s sodbo Sodišča v zadevi 131–86 (razveljavitev Direktive Sveta 86/113/EGS z dne 25. marca 1986 o minimalnih standardih za zaščito nesnic, rejenih v inkubatorjih) (>UL L 74 19.3.1988, str. 83).

⁽⁷⁾ Direktiva Sveta 91/629/EGS z dne 19. novembra 1991 o minimalnih standardih za zaščito telet (UL L 340, 11.12.1991, str. 28). Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 97/2/ES (UL L 25, 28.1.1997, str. 24).

⁽⁸⁾ Direktiva Sveta 91/630/EGS z dne 19. novembra 1991 o minimalnih standardih za zaščito prašičev (UL L 340, 11.12.1991, str. 33).

2. „lastnik“ ali „rejec“: vsaka fizična ali pravna oseba, ki je odgovorna ali skrbi za živali bodisi stalno bodisi začasno;
3. „pristojni organ“: pristojni organ v smislu člena 2(6) Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se izvajajo v trgovini med državami članicami ES z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi zaradi vzpostavitve notranjega trga ⁽¹⁾;

Člen 3

Države članice poskrbijo, da lastniki ali rejci sprejmejo vse primerne ukrepe za zagotavljanje dobrega počutja živali, za katere skrbijo, in zagotavljanje, da se tem živalim ne povzročijo nepotrebne bolečine, trpljenja ali poškodbe.

Člen 4

Države članice zagotovijo, da so pogoji, pod katerimi se živali (razen rib, plazilcev ali dvoživk) ob upoštevanju njihove vrste, stopnje razvoja, prilagoditve in udomačenosti ter fizioloških in etoloških potreb vzrejajo ali redijo v skladu z obstoječo prakso in znanstvenimi dognanji, usklajeni z določbami iz te priloge.

Člen 5

1. Komisija predloži Svetu predloge, ki bi lahko bili potrebni za enotno uporabo Evropske konvencije za zaščito rejnih živali, in na podlagi znanstvene ocene vsa priporočila, podana po tej konvenciji, in druga ustrezna posebna pravila.

2. Poleg tega Komisija vsakih pet let in prvič po petih letih od začetka veljavnosti te direktive na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju te direktive, in zlasti glede ukrepov iz odstavka 1 ter znanstveno-tehničnega napredka predloži Svetu poročilo z vsemi ustreznimi predlogi, ki upoštevajo ugotovitve poročila.

3. Svet o teh predlogih odloča s kvalificirano večino.

Člen 6

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organ izvaja inšpekcijske preglede za preverjanje skladnosti z določbami te direktive. Takšni inšpekcijski pregledi lahko potekajo hkrati s pregledi za druge namene.

2. Države članice od datuma, ki se določi v skladu s postopkom iz odstavka 3, predložijo Komisiji poročila o inšpekcijskih pregledih, zahtevanih po odstavku 1. Komisija predloži povzetke teh poročil Stalnemu veterinarskemu odboru.

⁽¹⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 29. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 92/118/EGS (UL L 62, 15.3.1993, str. 49).

3. Komisija pred 1. julijem 1999 v skladu s postopkom iz člena 9 predloži predloge za usklajevanje:

- (a) inšpekcijskih pregledov iz odstavka 1;
- (b) oblike, vsebine in pogostosti pošiljanja poročil iz odstavka 2.

Člen 7

1. Kadar koli je to potrebno zaradi enotnega izpolnjevanja zahtev iz te direktive, lahko veterinarski izvedenci Komisije skupaj s pristojnimi organi:

- (a) preverijo, ali države članice izpolnjujejo navedene zahteve;
- (b) s pregledi na kraju samem preverijo, ali se pregledi opravljajo v skladu s to direktivo.

2. Država članica, na ozemlju katere se izvajajo pregledi, nudi veterinarskim izvedencem Komisije kakršno koli pomoč, ki bi jo potrebovali pri izvajanju svojih nalog. Preden izvedenci sestavijo in razpošljejo končno poročilo, se morajo o rezultatih pregledov posvetovati s pristojnim organom zadevne države članice.

3. Pristojni organ zadevne države članice sprejme vse ukrepe, ki bi bili lahko potrebni pri upoštevanju rezultatov pregledov.

4. Kjer je potrebno, se v skladu s postopkom iz člena 9 sprejmejo podrobna pravila za uporabo tega člena.

Člen 8

1. Komisija pred 30. junijem 1999 predloži Svetu poročilo:

- o primerjavi med določbami o dobrem počutju živali v Skupnosti in v državah nečlanicah, ki oskrbujejo Skupnost,
- o možnosti za pridobitev širšega mednarodnega sprejemanja načel o dobrem počutju, predvidenih v tej direktivi, in
- o tem, v kolikšnem obsegu bi lahko cilje Skupnosti v zvezi z dobrim počutjem živali ogrozila konkurenca iz držav nečlanic, ki ne uporabljajo enakih standardov.

2. Poročilo iz odstavka 1 ima priložene vse potrebne predloge za odpravo izkrivljanja konkurence.

Člen 9

1. Kadar se uporabi postopek iz tega člena, predsednik Stalnega veterinarskega odbora (v nadaljnjem besedilu „Odbor“), ustanovljenega z Direktivo 68/361/EGS ⁽¹⁾, na svojo pobudo ali na zahtevo države članice zadevo nemudoma predloži Odboru.

2. Predstavniki Komisije predloži Odboru osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Odbor predloži svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga predsednik lahko določi glede na nujnost zadeve. Mnenje se poda z večino, določeno s členom 148(2) Pogodbe v primeru odločitev, ki jih mora Svet sprejeti na predlog Komisije. Pri glasovanju v Odboru se glasovi predstavnikov držav članic ponderirajo na način, določen v navedenem členu. Predsednik Odbora ne glasuje.

3. (a) Komisija sprejme načrtovane ukrepe, če so v skladu z mnenjem Odbora.

(b) Če načrtovani ukrepi niso skladni z mnenjem Odbora ali če mnenje Odbora ni bilo podano, Komisija nemudoma predloži Svetu svoj predlog glede ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Svet odloča s kvalificirano večino.

Če se Svet ne odzove po preteku treh mesecev od datuma, ko mu je bila zadeva predložena, Komisija sprejme predlagane ukrepe in jih začne takoj izvajati, razen če se ni Svet z enostavno večino izrekel proti navedenim ukrepom.

Člen 10

1. Države članice najkasneje do 31. decembra 1999 sprejmejo zakone in druge predpise, vključno s sankcijami, potrebne za uskladitev s to direktivo, če Svet ne odloči drugače ob upoštevanju poročila iz člena 8. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Ko države članice sprejmejo te predpise, se morajo sklicevati na to direktivo ali pa se nanjo sklicujejo ob uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Vendar pa lahko države članice po 31. decembru 1999 in skladno s splošnimi določbami Pogodbe na svojem ozemlju ohranjajo ali uporabljajo strožje predpise za zaščito rejnih živali od tistih, ki so določeni v tej direktivi. O vseh takšnih ukrepih obvestijo Komisijo.

3. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 11

Ta direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 12

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. julija 1998

Za Svet
Predsednik
W. MOLTERER

⁽¹⁾ UL L 255, 18.10.1968, str. 23.

PRILOGA

Osebj

1. Za živali skrbi dovolj številno osebj, ki ima za to potrebne sposobnosti, znanje in strokovno usposobljenost.

Pregledi

2. Vse živali v sistemih reje, v katerem je njihovo dobro počutje odvisno od pogoste človeške oskrbe, se pregledajo najmanj enkrat na dan. Živali v drugih sistemih se pregledajo v takšnih časovnih presledkih, da se prepreči vsakršno trpljenje živali.
3. Na voljo je ustrezna razsvetljava (nameščena ali prenosna), da se lahko kadar koli opravijo temeljiti pregledi živali.
4. Za vsako žival, ki kaže znake bolezni ali poškodbe, je treba nemudoma ustrezno poskrbeti in če se žival na takšno oskrbo ne odziva, je treba čim prej poiskati nasvet veterinarja. Kadar je to potrebno, se bolne ali poškodovane živali izolirajo v primernih prostorih s suhim in udobnim nastiljem.

Vodenje evidence

5. Lastnik ali rejec živali vodi evidenco o zdravljenju in o številu smrtnih primerov, odkritih pri vsakem pregledu.

Če je treba enake podatke hraniti v druge namene, ti prav tako zadoščajo za namene te direktive.

6. Takšni podatki se hranijo vsaj tri leta in so na voljo pristojnemu organu med izvajanjem inšpekcijskega pregleda ali če se jih drugače zahteva.

Svoboda gibanja

7. Ob upoštevanju vrste živali in v skladu s pridobljenimi izkušnjami in znanstvenimi dognanji se svobodnega gibanja živali ne sme omejevati na način, pri katerem bi se povzročilo nepotrebno trpljenje ali poškodbe živali.

Če je žival stalno ali redno privezana ali zaprta, ji je treba glede na pridobljene izkušnje in znanstvena dognanja dati dovolj prostora v skladu z njenimi fiziološkimi in etološkimi potrebami.

Objekti in prostori za nastanitev

8. Materiali, ki se uporabljajo za gradnjo objektov in prostorov za nastanitev ter zlasti hlevov in opreme, s katerimi lahko pridejo živali v stik, ne smejo biti škodljivi za živali in morajo biti takšni, da se jih da temeljito očistiti in razkužiti.
9. Nastanitev in pribor za zavarovanje živali se zgradi in vzdržujeta tako, da ni ostrih robov ali izbočenih delov, ki bi lahko poškodovali živali.
10. Kroženje zraka, koncentracijo prahu v zraku, temperaturo, relativno vlažnost zraka in koncentracije plina je treba ohranjati v mejah, ki ne škodijo živalim.
11. Živali v stajbah ne smejo biti nastanjene niti v stalni temi niti nenehno pod umetno razsvetlavo brez ustrezne prekinitve. Če naravna svetloba, ki je na voljo, ne zadošča fiziološkim in etološkim potrebam živali, se zagotovi ustrezna umetna razsvetljava.

Živali nastanjene izven objektov

12. Živali, ki niso nastanjene v zgradbah, se, kadar je potrebno in mogoče, zavarujejo pred neugodnimi vremenskimi vplivi, plenilci in tveganji za njihovo zdravje.

Avtomatska ali mehanska oprema

13. Vso avtomatsko ali mehansko opremo, nujno za zdravje in dobro počutje živali, je treba pregledati najmanj enkrat na dan. Če se ugotovijo okvare, jih je treba nemudoma odpraviti ali, če to ni mogoče, sprejeti ustrezne ukrepe za varovanje zdravja in dobrega počutja živali.

Če sta zdravje in dobro počutje živali odvisna od umetnega sistema prezračevanja, je treba zagotoviti ustrezen rezervni sistem za zagotavljanje zadostnega kroženja zraka, da se ohrani zdravje in dobro počutje živali, tudi če se sistem pokvari, in alarmni sistem za opozarjanje na okvaro. Alarmni sistem je treba redno preizkušati.

Krma, voda in druge snovi

14. Živali morajo imeti kakovostno prehrano, ki ustreza njihovi starosti in vrsti in je v zadostnih količinah, za ohranjanje zdravja in da zadostijo svojim potrebam po hranjenju. Živali ne dobivajo hrane ali tekočine na način oziroma hrana ali tekočina ne vsebuje snovi, ki bi lahko povzročile nepotrebno trpljenje ali poškodbe.
15. Vse živali morajo imeti dostop do krme v časovnih intervalih, ki ustrezajo njihovim fiziološkim potrebam.
16. Vse živali morajo imeti dostop do ustreznega dovoda vode ali pa jim mora biti omogočeno, da svoje potrebe po tekočini zadovoljijo na drugačne načine.
17. Oprema za krmljenje in napajanje mora biti načrtovana, zgrajena in nameščena tako, da so možnost kontaminacije vode in krme in poškodbe zaradi prerivanja za vodo in krmo med živalmi čim manjše.
18. Živalim ni dovoljeno dajati nobenih drugih snovi, razen tistih za terapevtske ali preventivne namene ali za zootehnično zdravljenje, kot je določeno v členu 1(2)(c) Direktive 96/22/EGS ⁽¹⁾, razen če so znanstvene študije o dobrem počutju živali ali praktične izkušnje pokazale, da učinki omenjene snovi ne škodujejo zdravju ali dobremu počutju živali.

Pohabljenja

19. Pred sprejetjem posebnih določb o pohabljenjih v skladu s postopkom iz člena 5 in brez vpliva na Direktivo 91/630/EGS veljajo ustrezne nacionalne določbe v skladu s splošnimi pravili Pogodbe.

Postopki reje

20. Metode ekstenzivne in intenzivne reje, ki povzročajo ali lahko povzročijo trpljenje ali poškodbo katere koli zadevne živali, niso dovoljeni.

Ta določba ne izključuje uporabe nekaterih postopkov, ki bi lahko povzročili minimalno ali trenutno trpljenje ali poškodbo ali ki bi lahko zahtevali posege, ki ne bi povzročili trajne poškodbe, če to dovoljujejo nacionalne določbe.

21. Nobena žival se ne sme rediti, razen če se na podlagi njenega genotipa ali fenotipa lahko upravičeno pričakuje, da reja ne more škodljivo vplivati na njeno zdravje ali dobro počutje.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe nekaterih snovi s hormonskim ali tireostatskim delovanjem in beta agonistov v ivinoreji (UL L 125, 23.5.1996, str. 3).